

Arrest

nr. 296 573 van 6 november 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Iftara MOHAMMAD
Franklin Rooseveltlaan 70
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 oktober 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 23 oktober 2023 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog

verwijdering (bijlage 13septies) en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de verzoekende partij dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

1.2. De verzoekende partij wordt op 30 oktober 2023 in vrijheid gesteld.

2. Over de rechtspleging

In haar nota met opmerkingen is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekende partij geen belang heeft bij voorliggende vordering in de mate dat zij gericht is tegen het inreisverbod (bijlage 13sexies). Zij stelt dat dit inreisverbod, dat geen verwijderingsmaatregel betreft, niet aanvechtbaar is bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij zich dienaangaande te gedragen naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

De Raad stelt vast dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest met nummer 141/2018 van 18 oktober 2018 naar aanleiding van een prejudiciële vraag over het toepassingsgebied van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft gesteld dat *“tegen het inreisverbod als dusdanig geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingesteld, aangezien een dergelijk verbod, indien het wordt opgelegd, steeds gepaard gaat met een beslissing tot verwijdering, waartegen een dergelijke vordering kan worden ingesteld wanneer de tenuitvoerlegging daarvan imminent is”* (GwH, 18 oktober 2018, nr. 141/2018, nr. B.10).

De Raad stelt bijgevolg vast dat het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden ingesteld tegen een inreisverbod.

Gelet op het voorgaande is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk in zoverre zij gericht is tegen de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, in zoverre gericht tegen de eerste bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies)

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, er sprake moet zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”*.

Uit het bij de nota met opmerkingen gevoegde “*Synthesedocument telefoongesprek*” blijkt dat de verzoekende partij op 30 oktober 2023 vrijgelaten werd uit de gevangenis zonder weerhouding door de Dienst Vreemdelingenzaken (bijlage 2).

Op de vraag of er in die omstandigheden nog sprake is van het uiterst dringende karakter van de vordering, stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij op 30 oktober 2023 in vrijheid werd gesteld en dat zij op datum van indiening van onderhavig verzoekschrift, zijnde 2 november 2023, aldus niet langer het voorwerp uitmaakte van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent zou zijn.

De Raad stelt vast dat er geen feiten of gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Evenmin blijken zulke gegevens uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier.

Het loutere gegeven dat de verzoekende partij op zich nog steeds het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens volstaat ook niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen

Het bestaan van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering wordt niet aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken ,

mevr. S. HERBOTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HERBOTS

S. WILLAERT